

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som det nærmere er fremstillet i den af Kommissionen angaaende Pligtkørsler og andet kommunalt Pligtarbejde afgivne Betænkning — hvoraf Eksemplarer er tilstillet Rigsdagen — er de Lægekørsler, som det paahviler Kommunerne i Henhold til Fattigloven, Aldersrenteloven, Sygekasse-loven m. m. at sørge for, nu i Hovedsagen afløste, saaledes at Kommunerne nu ikke mere benytter sig af den Adgang, Lovgivningen giver til at udskrive disse Kørsler hos de kørepligtige Beboere i Kommunen, men tilvejebringer den fornødne Befordring for Kommunekassens Regning, idet Kommunen enten lejer Befordring eller yder Lægen Godtgørelse for Befordring i eget Køretøj.

Ifølge de i Betænkningen paa Grundlag af Indberetninger fra Kommunerne meddelte Oplysninger stillede Forholdet sig i 1922—23 saaledes, at af 251 280 Lægekørsler udførtes kun 1 748 eller ca. $\frac{2}{3}$ pCt. som udkrevne Pligtkørsler, medens Resten udførtes for Kommunekassernes Regning for en samlet Betaling af 1 568 232 Kr. Heraf vedrørte langt den overvejende Del, nemlig 1 360 468 Kr., Kørsler i Henhold til Sygekasselovens § 15.

Det er saaledes betydelige økonomiske Interesser der er forbundet med denne kommunale Ydelse. Staten har imidlertid ikke Indflydelse paa disse Udgifters Størrelse, idet disse afhænger af de almindeligt gældende Kørselspriser og navnlig af de Aftaler, som træffes mellem Kommuner og

Læger om, hvorledes Kørslerne skal udføres, derunder om hvilken Godtgørelse der skal ydes for Befordring i eget Køretøj.

For at bringe disse Udgifter i et forsvarligt Leje, vil det imidlertid være af Betydning, at Overenskomsterne mellem Kommuner og Læger indgaas under Vilkaar, der sikrer en ligelig Hensyntagen til begge Sider. I saa Henseende har Kommissionen henpeget paa, at der allerede *tildels* har udviklet sig den Praksis, at Aftaler om Befordring (i enkelte Tilfælde ogsaa forsaavidt Lægebefordring til Sygekassemedlemmer angaar) optages i de Overenskomster, som afsluttes mellem Kommuner og Læger angaaende den i Loven af 21. April 1914 omhandlede kommunale Lægehjælp. Denne Udvikling har Kommissionen anset for meget heldig, og der har i Kommissionen været Enighed om, at denne Udvikling burde støttes af Lovgivningen derigennem, at Loven af 1914 blev udvidet til at omfatte disse Befordrings-spørgsmaal. Kommissionen har derfor udarbejdet et Udkast til de fornødne Ændringer i nævnte Lov (Betænkningen Side 37—38).

Da Indenrigsministeriet er enig med Kommissionen i den foreslaaede Ordning og kan tiltræde Kommissionens Lovudkast, har man udarbejdet foranstaaende Lovforslag i Overensstemmelse med Udkastet.

Lovforslagets enkelte Bestemmelser giver ikke Anledning til særlige Bemærkninger udover dem, der indeholdes i Betænkningen, til hvilken man skal henvise.